

SERENISSIMO ET POTEN-
TISSIMO PRINCIPI, AC DOMINO,
DOMINO

LEOPOLDO
IGNATIO,
HUNGARIÆ REGI, AUSTRIÆ
ARCHIDVCI, &c.

GENERIS HUMANI AMORI AC DELICIO,
DOMINO SUO CLEMENTISSIMO,

Vitam, sospitatem, felicitatem!

SInense cœlum, mite & benignum olim, nunc
Tartarico frigore exasperatum, infestumq; plantis
relinquens Hortus meus, ad Te confugere audet,
Serenissime LEOPOLDE; nutu id quidem
meo, ex quo felicissimam juventutem Tuam, cum
lætâ spe uberrimorum fructuum in Regium decus effloruisse, Fa-
mâ nunciante, cognovi. Mirantur in Te forsan alij germen
pulcherrimi floris, tam citò Coronis Regijs maturescens: non
ego, qui ad incrementum ejus omnia scio jam dudum conspirâsse.
Taceo cœlum, quod propitium & clemens Vestri Generis flori-
bus semper fuit, semper erit; Taceo solum natale, Austriacam
Domum, cui nil usitatus, quàm producere, Virgilij verbis, flo-
res nomina Regum inscriptos. Te unum dico, qui cum ipse
Tibi Sol esses, quippe Serenissimus jam ante; & sol igneus in si-
b gno